CHƯƠNG 2359

Lại đến rừng bia Vạn Quyển

"Chư vị… cuộc tỷ thí kết thúc rồi!"

Tần Dược Tử đứng trên đài chủ trì nhìn mọi người, nói: "Sau khi ra ngoài, hãy đi xem bia đá. Những người đứng trong mười hạng đầu của cả ba bảng Thiên, Địa, Nhân, mười ngày sau tập hợp tại đây. Chúng ta sẽ thống nhất đưa các ngươi đến rừng bia Vạn Quyển ngộ đạo!"

"Cũng chính là tham gia trận tỷ thí cuối cùng!"

Tần Dược Tử phất tay, sau đó tự mình rời đi.

Hạ Nhân bước ra khỏi đại trận, đến dưới ba tấm bia đá khổng lồ.

Đáng tiếc, không có bất kỳ ai giành được ngôi quán quân.

Tiêu Hiểu Nguyệt là người đứng thứ hai bảng Địa, chỉ sau Hạ Nhân. Còn Tiêu Vô Cực và Tiêu Vô Tướng, bởi vì không tham gia tỷ thí cửa thứ ba nên thành tích trực tiếp tụt khỏi mười hạng đầu, hoàn toàn không còn cơ hội tiến vào cửa thứ tư.

"Chúc mừng!" Hỏa Dạ lại đi đến bên cạnh Hạ Nhân: "Ha ha ha… Thái Hư đạo hữu, ổn rồi!"

Hạ Nhân nói: "Chúc mừng tiền bối Hỏa Dạ!"

“Đừng chúc mừng ta nữa... ta còn phải cảm ơn ngươi ấy chứ!” Hỏa Dạ nói: “Sao nào... đi thôi... ta mời ngươi uống rượu!”

Hạ Nhân lắc đầu: “Thôi bỏ đi, rượu thì có gì ngon?”

“Này... Vạn Hoa Nùng này, ngươi có quen không?”

Hạ Nhân vốn không hứng thú với Vạn Hoa Nùng, chỉ thuận miệng hỏi một câu.

“Biết sơ sơ!” Hỏa Dạ nói: “Người nhà họ Vạn ở Thánh Đan thành, nhà họ Vạn lợi hại lắm. Nhà họ có một vị phụ thần Đan đạo... hơn nữa còn là nữ phụ thần!”

Hạ Nhân khẽ nhíu mày: Nữ phụ thần?

Trước đây trong đạo tràng của Đan Đạo Thần Đế, Hạ Nhân đã gặp bảy vị phụ thần, trong đó có một nữ phụ thần.

Khi ấy, nữ phụ thần đó có rất nhiều nghi vấn về những chuyện Hạ Nhân kể, không thể nói là đối phương cố ý làm khó, nhưng thái độ quả thực không được tốt lắm.

“Nhà họ Vạn... nhà họ Vạn...” Hạ Nhân ngẩng đầu, khẽ nhíu mày hỏi: “Nhiều năm trước, khi ta đến Thần Đan hội làm chứng nhận Đan sư, ngay trước cửa có nhìn thấy một nữ tử. Nàng ta có thể tạo điều kiện thuận lợi cho người đến chứng nhận, nữ tử đó tự xưng là người nhà họ Vạn!”

“Ha ha ha...” Hỏa Dạ cười khẽ, nói: “Thánh Đan thành, rễ chằng chịt đan xen, ha ha ha...”

“Không nói những chuyện này nữa. Thái Hư đạo hữu, rốt cuộc ngươi có đi uống rượu không?”

Hạ Nhân lắc đầu, nói: “Không đi…”

“Đi đây, tiền bối Hỏa Dạ, mười ngày sau gặp lại!”

Hạ Nhân lại trở về đạo tràng của mình!

Hắn chẳng có chút hứng thú nào với rượu.

“Công tử…” Hạ Nhân vừa trở lại Tiên Khách Cư, Trịnh Hồng Lộc đã xuất hiện trước mặt hắn.

“Công tử, tỷ thí của ngài thế nào rồi?” Nàng quan tâm hỏi.

Hạ Nhân gật đầu: “Cũng được, hiện giờ vẫn đang đứng đầu!”

“Ngươi vào không gian của ta trước đi!”

Hắn phất tay, lại thu Trịnh Hồng Lộc cùng hai con Cửu Âm Thần Điệp vào trong.

Không sai, trước đó chính hắn đã bảo Trịnh Hồng Lộc mai phục tại con đường mà đệ tử Tiêu gia nhất định phải đi qua để đến nơi tỷ thí, sau đó sai Thần Điệp đánh lén.

Hai con Thần Điệp đồng thời cắn Tiêu Vô Tướng, kẻ đang ở Thần Vương cảnh!

Vừa hay khiến thần niệm của Tiêu Vô Tướng sụp đổ.

Nếu chỉ có một con thì thật sự chưa chắc đã có thể khiến thần niệm của Tiêu Vô Tướng sụp đổ.

Còn Tiêu Vô Cực, chỉ cần một con Thần Điệp khẽ cắn hắn một miếng là đủ khiến hắn sụp đổ.

Đây cũng là lý do Tiêu Vô Tướng ở Thần Vương cảnh bị tấn công trước, còn Tiêu Vô Cực lại phải cách một khoảng thời gian mới bị tấn công.

Thu Thần Điệp và Trịnh Hồng Lộc xong, Hạ Nhân lấy Thái Thượng Huyền Hoàng Kinh ra, tiếp tục tụng đọc!

Hạ Nhân trực tiếp trả lại căn phòng ở Tiên Khách Cư, sau đó thong thả đi đến quảng trường Tháng Năm.

Quảng trường rộng lớn vắng vẻ đến mức có phần hiu quạnh.

Giữa quảng trường đậu một chiếc cự hạm. Phía trước boong tàu cự hạm có một vị Thần Hoàng đang đứng, vẫn là Tần Dược Tử.

Có lẽ nhìn thấy Hạ Nhân đến, Tần Dược Tử vẫy tay với hắn, nói: “Thái Hư… bên này… mau tới đây…”

Tần Dược Tử cười ha hả, nói: “Chỉ có ngươi là thiếu tích cực nhất! Đến cuối cùng mới xuất hiện. Nếu ngươi còn không tới, lão tử đã lái thuyền đi rồi!”

Cự hạm bay vào hư không, sau đó hướng về phía rừng bia Vạn Quyển.

Ba mươi người đều đứng trên boong tàu!

Tần Dược Tử đứng trước tất cả mọi người.

Hạ Nhân nhìn sang trái phải, hàng ngũ xếp cũng khá ngay ngắn.

Hắn là người đứng đầu bảng Địa. Bên trái là Hỏa Dạ, người đứng đầu bảng Thiên. Bên phải là một nam tử mặc đạo bào màu trắng thêu hoa đào, chính là người đứng đầu bảng Nhân.

Nhìn nam tử nhà họ Vạn này, Hạ Nhân hơi sững sờ: Khá lắm?

Ta vẫn luôn cho rằng người tên Vạn Hoa Nùng này là nữ nhân, không ngờ lại là nam nhân.

“Nói một chuyện!” Tần Dược Tử nhìn mọi người, hờ hững nói: “Lần này đến rừng bia Vạn Quyển ngộ đạo, tổng thời gian khoảng một nguyên!”

“Đương nhiên, trong số các ngươi có lẽ sẽ có người nhanh hơn, lĩnh ngộ được toàn bộ thiên bia!”

“Nhưng nhìn chung thì đều khoảng một nguyên!”

“Ai là người đầu tiên lĩnh ngộ được bia đá thì người đó ra ngoài trước!”

“Dựa theo thứ tự rời khỏi rừng bia để quyết định thứ hạng và điểm số!”

Tần Dược Tử lại nói: “Bởi vì thời gian kết thúc ngộ đạo không cố định, cho nên sau khi các ngươi ra khỏi rừng bia Vạn Quyển, chúng ta cũng sẽ không đặc biệt tổ chức đưa các ngươi trở về Thánh Đan thành!”

“Sau đó các ngươi cần tự mình trở về Thánh Đan thành, tự đảm bảo an toàn cho bản thân!”

“Rõ!” Mọi người lại gật đầu.

Hạ Nhân từng đến rừng bia Vạn Quyển, hắn cũng khá quen thuộc đường đi.

Với tốc độ phi hành hiện tại của hắn, từ rừng bia Vạn Quyển bay về Thánh Đan thành chỉ mất nửa ngày.

Sau khi bay ra khỏi Thánh Đan thành, đại thuyền bắt đầu tăng tốc.

Tốc độ càng lúc càng nhanh, nhanh hơn tốc độ phi hành của Hạ Nhân rất nhiều.

Chỉ mất hai canh giờ, cự hạm đã hạ xuống trước cửa rừng bia Vạn Quyển.

Tần Dược Tử nói: “Đừng căng thẳng, đi theo ta xuống thuyền!”

Mọi người theo sau Tần Dược Tử xuống thuyền, đi đến trước sơn môn của rừng bia Vạn Quyển.

Trước sơn môn, gần như tất cả trưởng lão đều đã đứng đó nghênh đón.

Bảy tám lão già mặc đủ loại đạo bào đồng loạt quỳ xuống đất, dập đầu với Tần Dược Tử.

Tần Dược Tử gật đầu: “Đứng lên cả đi!”

Ánh mắt Hạ Nhân lướt qua những người này, lại nhìn thấy vị trưởng lão Tiêu kia.

Không sai, chính là vị trưởng lão Tiêu từng nói đan văn của hắn đến chó cũng không thèm xem.

Nhưng hiển nhiên, trưởng lão Tiêu kiến thức rộng rãi, ký ức lại hỗn tạp, ông ta không nhận ra Hạ Nhân ngay từ đầu.

Tần Dược Tử hỏi: “Rừng bia Tiên Hiền đã chuẩn bị xong chưa?”

“Đã chuẩn bị xong!” Một lão giả mặc đạo bào màu vàng đứng đầu nói: “Nhận được tin tức của Thần Đan hội, nói hôm nay có người đến ngộ đạo, cho nên từ sáng sớm chúng ta đã quét dọn sạch sẽ. Hiện giờ tiền bối và những thiên kiêu này có thể tùy thời tiến vào!”